

Władysław
Jodziejewski
Kode

2HP
(Hencenstwo)
Kode
W-we

++
KENIG-OLBROMSKA
Władysław

zd. Kenig

2456/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ⁺⁺ KENIG-OLBROMSKA.....

..Władysław.....

I/1. Relacja *✓ k. 3, s. 1-3*

2456/WSK

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację *✓ k. 1, s. 1*

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie (brak)

1/1 RELACJA WŁAŚCIWA

1. Zygorski W. Kenig-Olbromskiej, Brominów Kubicki, mpr, Ksero,
K. 3, n. 1-3. ✓

Przygotowała dla Archiwum WSK
Hedyżanka Łódź VI Zarząd
SZ

feriowa

I/1-1

vel Römig

WŁADYSŁAWA KENIG-OLBROMSKA

1900-1976

Władysława Kenig-Olbromska córka Teodora i Marii z Namysłowskich urodziła się 11 czerwca 1900 roku w Łodzi. Ukończyła Gimnazjum Zofii Pętłowskiej w Łodzi. Następnym etapem nauki było Studium Wychowania Fizycznego przy Uniwersytecie Poznańskim, które ukończyła w 1922 roku. W tym samym roku podejmuje pracę w Gimnazjum bł. Jolanty w Gnieźnie.

W roku szkolnym 1924/25 pracuje w Państwowym Seminarium Nauczycielskim w Inowrocławiu. W następnym roku podejmuje pracę w Gimnazjum im. Królowej Jadwigi w Pabianicach. W latach następnych 1936-39 pracowała w Gimnazjum Janiny Czapczyńskiej w Łodzi.

Wybuch wojny w 1939 roku przerwał pracę nauczycielską. Wróciła do niej po wojnie w XVI LO w Łodzi, a następnie w XII Szkole TFD. Była również organizatorką i dyrektorem: Międzyszkolnego Wojewódzkiego Ośrodka Sportowego w Łodzi w parku im. 3-maja. W 1960 roku przeszła na emeryturę.

Jej kontakt z harcerstwem ma początek w 1913 roku, kiedy wstąpiła do kółka samokształceniowego, a następnie do zastępu przygotowawczego. Latem 1916 roku była uczestniczką kolonii w Marzeninie, a w 1917 roku uczestniczką kursu instruktorskiego w Okręgluku pod Łodzią, gdzie złożyła przyrzeczenie na ręce swojej drużynowej Marii Wocalewskiej. W 1918 roku obejmuje funkcje drużynowej II LOM imienia Narcyzy Żmichowskiej w Łodzi. W 1919 roku dodatkowo obejmuje funkcje zastępczyni komendantki drużyn łódzkich. Jednocześnie pełniła funkcje przewodniczącej Harcerskiej Pomocy Siostrzanej.

Podczas studiów w Poznaniu pełniła funkcję wizytatorki w Chorągwi Wielkopolskiej, a podczas akcji letniej w 1920 roku prowadziła obóz drużynowych.

Od początku sierpnia 1920 roku do marca 1921 roku działała w służbach pomocniczych II Powstania Śląskiego i w akcji plebiscytowej. Brała udział w przerzucie broni z powiatu częstochowskiego do oddziałów powstańczych, dostarczała posiłki na linie walki, a po upadku powstania brała udział w kursach dla śląskich harcerek. ✓

Od kwietnia 1921 roku pełni obowiązki komendantki Chorągwi Wielkopolskiej. Po zmianie miejsca pracy - przeniesieniu się do Inowrocławia - opiekuje się drużyną seminaryjną. W latach 1925/26 jest organizatorką i opiekunką drużyny im. Królowej Jadwigi w Pabianicach.

Od 1927 do 1931 roku pełni funkcje komendantki Chorągwi Łódzkiej, a następnie w latach 1935-37 ponownie pełni tę funkcję. Do 1939 roku była członkiem Zarządu Oddziału Łódzkiego ZHP i reprezentantką harcerek w Fi DAŚ oraz w Unii Polskich Związków Obrońców Ojczyzny.

W sierpniu 1939 roku po powołaniu do służb pomocniczych Pogotowia Harcerek drużna Władysława jest reprezentantką harcerek w Komendzie Obrony Cywilnej i koordynatorką poczynań harcerek w ramach Pogotowia.

W pierwszych dniach wojny po zarządzeniu ewakuacji łódzkich władz opuszcza Łódź udając się na wschód. Po powrocie do Łodzi w grudniu 1939 roku nawiązuje kontakt z komendantką Pogotowia Harcerek - Józefiną Łapińską - i otrzymuje funkcje komendantki Harcerskiego Pogotowia - żeńskiego - na Okręg Łódzki.

W 1942 roku przenosi się do Warszawy gdzie pełni funkcje instruktorki bezpieczeństwa konspiracyjnego. Następnie zostaje wcielona do Państwowego Korpusu Bezpieczeństwa /1944/. Pracowała również w Generalnym Inspektoracie Służby Kobiet. Była również uczestniczką Powstania Warszawskiego, a po upadku Powstania została wywieziona do Wrocławia, do obozu pracy przymusowej. ✓ ?

Po zakończeniu wojny na arenie europejskiej dh. Władysława powróciła do Łodzi w sierpniu 1945 roku.

Od 1946 roku pełni funkcje wizytatorki do spraw harcerskich w Kuratorium Okręgu Szkolnego w Łodzi do końca 1947 roku, a w następnym roku prowadzi drużynę instruktorek - "Zwarta".

- 3 -

I/A-3

W końcu 1948 roku po połączeniu komend harcerek żeńskiej i męskiej w jedną Koedukacyjną Chorągiew Łódzką przerywa działalność harcerską. Do pracy harcerskiej powraca po reaktywowaniu ZHP w grudniu 1956 roku. Przyjmuje wówczas wydział Kół Przyjaciół Harcerstwa.

Ze względu na zły stan zdrowia zmuszona jest do ograniczenia działalności harcerskiej. Uczestniczyła jednak w kształceniu instruktorek..

Od 1960 roku współdziałała z zespołem instruktorek zbierających materiały do historii Pogotowia Harcerek. Była członkiem Środowiska Szarych Szeregów w Łodzi.

Była odznaczona:

- Krzyżem Niepodległości,
- Srebrnym Krzyżem Zasługi,
- Złotym Krzyżem Zasługi.

Po wzięciu odznaczono ją:

- Krzyżem za Zasługi Dla ZHP,
- Odznaką Grunwaldzką,
- Odznaką Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej.

Dhm Władysława Kenig-Olbromska zmarła 29 listopada 1967 roku.

Opracował: Bronisław Kubiak

*Absolwentka Wyższego Kursu Instruktorów (WKY)
12.27-12.28*

II Materiały uzupełniające relację

- Nekrolog W. Keniżanki - Obrowskiej, 1976, k.l.s.1

II-1
Dnia 30 listopada 1978 r. odszła od nas

S. + P.

**WŁADYSŁAWA
KENIŻANKA – OLBROMSKA**

harcmistrayni, jedna z organizatorek Skautingu Polskiego w Łodzi, b. komendantka Chóragwi Łódzkiej ZHP, b. komendantka Pogotwia Harcerzek w okresie wojny 1939 – 1945 r., współorganizatorka Harcerstwa w Polsce Ludowej, członkini Szarech Szeregów przy ZBoWiD, odznaczona Krzyżem za Zasługi dla ZHP i innymi.

Pogrzeb odbędzie się dnia 3 grudnia br. o godz. 14 na cmentarzu katolickim przy ul. Ogrodowej.

GRONO B. INSTRUKTOREK I INSTRUKTORÓW ZHP

ZHP
Sz. Czer.
Łódź

T. 2456/WSK

ZHP

KENIG - OLBRONSKA, *Władysław*

W Niezależne kody informacyjne

a

PWK AK
Łódź
4-42

KENIŻANKA Włodzisław
- komendantka harcerek

Zob.
T. 30/USK: BREDEL Jamina
B. W. '88

K₆

KOENIŻANKA OLBROMSKA

kom. Władystawa

dywersja psychologiczna
w podziemnym „Biuletynie
Kujawskim”

AK rozwój organizacyjny
red. K. Kamorowski
wyd. Bellona Warszawa 1996s. 346

AK
Olrogg
Y'
Łoch

I) K

T: 2456 / WSK

AK. Okr.
Łódź

KOENIŻANKA - Obrowska Władysława

Harc mistrz - Germanista

ZWZ - AK Okręg Łódź

Komórka Legalizacji Dokumentów

zob. "Okręg Łódzki Armii Krajowej pod
redakcją M. Budziaka wyd. 1988
str. 36

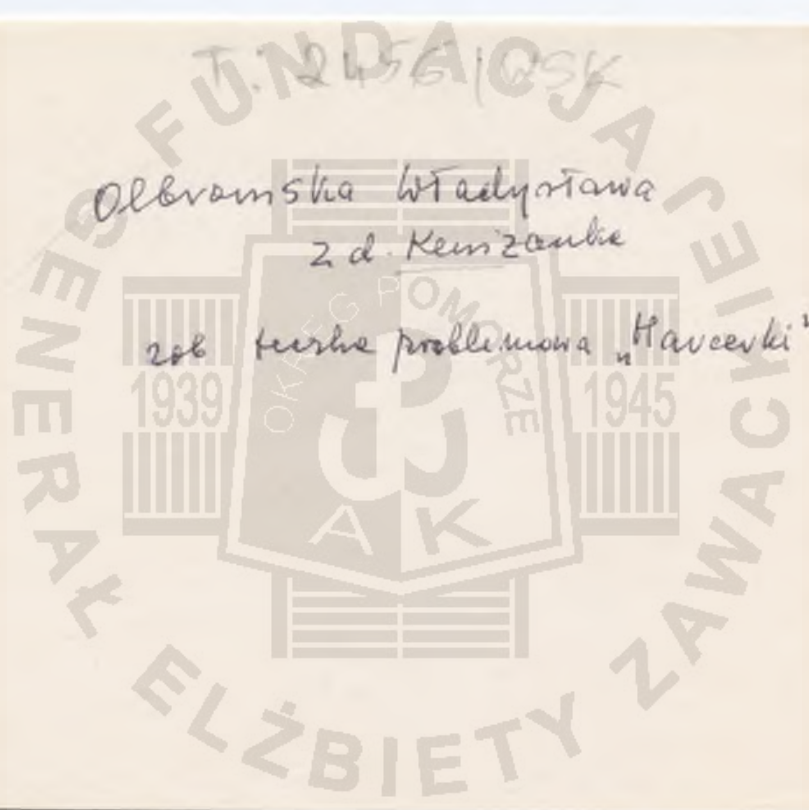
M. Krz.

1

Schre Sur
WW9

T. 2456/10SK
Albromska Władysława
z d. Kenzauke

zob. także problemowa "Hawcewki"

Sz P
Łódź

i

T: 2456/WSK

AK

Łódź

KONIZANKA Władysława
zam. Obromska

- komendantka Pogotowia Harceweli
- Ucznielka z Komendą Główną ZWZ AK
w Warszawie

zob.

T. WSK: Jędrzejewska W, I, s. 2

H. Pal'98

PK
Łódź
2HP

FUNDACJA
GENERALNA
ELŻBIETY ZAWACKIEJ

WENIŻANKA - Oldbromska
Władysławowa

1939 OKREG POMORZE 1945

Żrena Gembalska: Pogotowie Wojenne
Harcerek, 7. 662 Jask

K. Mian '97

Okw Łódź
SZP

Kenizauka Władysława
zam. Obromska

206 Bmł 4nf. Okw Łódź, nr 13, 1894, 25

sub WSK (!? tym czasie!)

harcemistrz, kuzinka Papstowa i Karc. w Łodzi

[jest to b. niezamierzony WKY PWK]

KENIG-OLBROMSKA Władysława-

